

Semnal

Adjunctul

Nu de puține ori vorbim, cu respect și cu admirație, despre complexitatea activității teatrale, despre diversitatea profesiunilor care se exercită în cadrul acestei activități.

Pe un ton mai voios sau mai patetic, după caz, după împrejurări, ne-am străduit, noi înșine profund convinși, să convingem că teatrul este o instituție complexă; fără exagerare și în cunoștință de cauză, mai complexă decât destule alte instituții, că în componența sa intră compartimente vaste și absolut indispensabile, că profesiile pe care le implică sînt profesii de înaltă calificare și că impreviziunile nu întîrzie să-și arate efectele negative.

Am spus, și credem a fi avut dreptate, că un coafor de teatru nu e tot una cu un frizer de rînd, că un timplar de teatru știe despre mobilier cam cît știe și un arhitect, că un sufler nu e persoana pusă să suplinească lipsa de memorie a actorului.

Am mai spus că există, de cînd se face teatru pe lume, mașiniști, recuziteri, cabinieri, controlori de bilete, organizatori de spectacole, secretari literari, sonorizatori, electricieni. S-a mai întîmplat să vorbim, și iarăși nu credem să fi greșit, despre rolul directorului în viața acestei complexe instituții. Despre pregătirea lui politică, despre priceperea lui profesională, despre autoritatea lui morală, despre cîte alte atribuții pe care trebuie să le aibă pentru a fi sigur co-

lectivul că e bine condus.

Și ne este dat să descoperim, cu un sentiment de vinovăție, că niciodată nu am vorbit despre adjunctul directorului. Oare de ce?

De ce să-l fi uitat, cînd cel mai adesea cu el rezolvăm măruntele aspecte organizatorice ale contactului nostru cu teatrul? Biletele solicitate în ultima clipă, căzarea la hotel, un loc în trenul care pleacă la o oră după spectacol, viza pe delegație sînt nimicuri, veți zice. Aveți dreptate, nimicuri. Dar dacă hotelul e înțesat de turiști? Dar dacă spectacolul a fost vîndut cu mult timp înainte unei școli sau unei întreprinderi? Dar dacă trenul care pleacă la o oră după spectacol are diagrama suprasolicitată? Și totuși, după cum am observat, nimicurile acestea s-au rezolvat întotdeauna cu promptitudine și în modul cel mai satisfăcător cu putință.

Se mai poate vedea că nimicurile mai sus pomenite sînt strict de relația cronicarului, a oaspetelui, cu instituția, și că ele au fost invocate exclusiv pentru a ne arăta nedumerirea că pînă acum nu l-am băgat în seamă pe el, adjunctul. Adică, de băgat în seamă, l-am băgat noi, dar tare mi se pare că nu l-am prețuit îndeajuns.

Mergeți o dată și stați cu carnetelul profesional în mînă o zi întreagă într-un teatru. Ce veți nota?

Unde e actorul? În sala de repetiție sau pe scenă. Unde e regizorul? Tot acolo. Unde e directorul?

În biroul lui sau la primărie. Unde e secretarul literar? La secretariat sau la tipografie.

Unde a adjunctul?

Adjunctul nu e nicăieri. Adică, nu poate fi găsit nicăieri, pentru că el e peste tot.

A plecat din zori să rezolve chestiunea repartiției unui stoc de pinză de sac pentru decorurile viitoare premiere. Mai are de soluționat problema defectiunii la coloana de termoficare a teatrului. I s-a semnalat că autobuzul are compresorul defect, că nu se poate pleca în deplasare dacă nu aleargă el pînă la autobază, unde cunoaște pe... La atelierul de timplărie se constată o întîrziere în executarea unor piese de mobilier, la contabilitate se cer limpezite unele situații statistice cerute urgent, organizatorii solicită definițivarea planului de spectacole în deplasare pentru luna viitoare, trebuie ținută și ședința de prelucrare a normelor de protecția muncii cu mașiniștii, de la tipografie secretarul literar telefonează că programele de sală nu vor fi gata, trebuie neapărat vorbit „mai sus”, directorul cere evidența difuzării invitațiilor de protocol, secretara anunță că s-a terminat cafeaua. A sosit și ceasul premierei. Invitații sînt în sală, actorii, pe scenă, regizorul tehnic, la pupitrul tehnic, directorul e în loja centrală, cu invitații de onoare. Cortina se ridică, spectacolul începe. Unde e adjunctul? Adjunctul face sanvîșuri pentru tradiționala agapă de după...